

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟ ΘΕΣΣΑΛΙΑΣ ΤΜΗΜΑ ΑΡΧΙΤΕΚΤΟΝΩΝ

ΔΙΠΛΩΜΑΤΙΚΗ ΕΡΓΑΣΙΑ

ΚΕΝΤΡΟ ΕΦΑΡΜΟΣΜΕΝΩΝ ΤΕΧΝΩΝ ΚΑΙ ΕΚΠΑΙΔΕΥΣΗ
ΓΙΑ ΑΤΟΜΑ ΜΕ ΕΙΔΙΚΕΣ ΑΝΑΓΚΕΣ

ΦΟΙΤΗΤΡΙΑ ΔΙΑ ΣΑΡΑΚΑΤΣΑΝΗ
ΕΠΙΒΛΕΠΩΝ ΚΑΘΗΓΗΤΗΣ ΖΗΣΗΣ ΚΟΤΙΩΝΗΣ

ΦΕΒΡΟΥΑΡΙΟΣ 2005

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟ ΘΕΣΣΑΛΙΑΣ
ΥΠΗΡΕΣΙΑ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗΣ & ΠΛΗΡΟΦΟΡΗΣΗΣ
ΕΙΔΙΚΗ ΣΥΛΛΟΓΗ «ΓΚΡΙΖΑ ΒΙΒΛΙΟΓΡΑΦΙΑ»

Αριθ. Εισ.: 4598/1
Ημερ. Εισ.: 28-07-2005
Δωρεά: Συγγραφείς
Ταξιθετικός Κωδικός: ΠΤ - ΑΜ
2005
ΣΑΡ

ΤΟ ΘΕΜΑ ΚΑΙ ΟΙ ΛΟΓΟΙ ΤΗΣ ΕΠΙΛΟΓΗΣ ΤΟΥ

Η διπλωματική εργασία μου έχει μια φυσική συνέχεια με την διάλεξη που παρουσίασα λίγους μήνες πριν, που λεγόταν "Σχολεία για παιδιά με ειδικές ανάγκες". Γενικές αρχές και εφαρμογή τους στα σχολεία για οπτικές ανάγκες.

Η διαφορά ανάμεσα στη διάλεξη και την διπλωματική εργασία μου, είναι ότι η πρώτη ήταν περισσότερο μια θεωρητική συλλογή γενικών στοιχείων για το θέμα, ενώ η δεύτερη είναι μια πρόταση για ένα συγκεκριμένο κτίριο. Γι' αυτόν τον λόγο, μόνο ένα μέρος από τα γενικά στοιχεία που είχα μαζέψει, χρησιμοποίησα στην διπλωματική μου δουλειά, δηλαδή μόνον εκείνα που μπορούσαν να εφαρμοσθούν σ'ένα κτίριο για χειροτεχνική εκπαίδευση, όπου δουλεύουν μαζί παιδιά που έχουν και άλλα που δεν έχουν ειδικές ανάγκες.

Συγκεκριμένα, το κτίριο με το οποίο ασχολήθηκα, το χρησιμοποιούν περίπου 100 νέοι ή και πιο μεγάλα άτομα, από τους οποίους περίπου το 1/3 έχουν ειδικές ανάγκες. Οι ειδικές ανάγκες που εξυπηρετεί αυτό το κέντρο καλύπτουν μόνον ένα μέρος της γενικής κλίμακας ειδικών αναγκών. Δηλαδή το κέντρο δουλεύει με άτομα χωρίς σοβαρές σωματοκινητικές, συναισθηματικές και οπτικές ανάγκες. Με λίγα λόγια, το κτίριο θα το χρησιμοποιούν άτομα με ειδικές ανάγκες που μπορούν να επικοινωνήσουν αρκετά ικανοποιητικά ή τέλεια με τους άλλους και που έχουν ικανοποιητικό βαθμό κίνησης και χρήσης των χεριών τους και μπορούν να κινηθούν έστω και με τη χρήση ειδικών οργάνων, π.χ. καρότσια.

Ο λόγος για τον οποίο όρισα έτσι την αποστολή αυτού του κτιρίου είναι κυρίως ότι ήθελα να κάνω ένα εκπαιδευτικό κτίριο όπου να δουλεύουν μαζί άτομα που έχουν κάποιες ειδικές ανάγκες, με άτομα που δεν έχουν. Αυτό δεν είναι δική μου αυθαιρεσία, αλλά πηγάζει από την γνώμη των ειδικών* από το 1960 και μετά, ότι ο εκπαιδευτικός αυτός τρόπος φέρνει πολλά καλά, όχι μόνο στα άτομα με ειδικές ανάγκες αλλά και στα συνηθισμένα άτομα της ομάδας, αλλά και γενικά στην κοινωνία ολόκληρη. Δηλαδή:

*Αυτοί που μελετούν την αρχιτεκτονική ειδικών αναγκών θεωρούν σαν "πατέρα" της αρχιτεκτονικής αυτής τον Timothy Nugent, έναν Αμερικανό μελετητή (υγειονολόγο) που δούλεψε πολύ για να γίνει νομοθετημένος κανονισμός στην Αμερική (και στον κόσμο) για standards σχεδιασμού κτιρίων που να είναι προσβάσιμα από ανθρώπους με ειδικές ανάγκες. Ο Timothy Nugent δούλεψε στο πανεπιστήμιο του Ιλινόις. Η σχέση του με τις ειδικές ανάγκες ήταν ότι ο πατέρας του ήταν κουφός και μερικός τυφλός και η μικρή του αδελφή ήταν τυφλή από τα 7 της χρόνια. Μετά από την θέσπιση των standards αυτών (τον Οκτώβριο 1961) ο Nugent συνέχισε τον αγώνα του κάνοντας πολλά συνέδρια, δημοσιεύσεις κ.λ.π.

- Ετοιμάζει τα άτομα με “ελαφρές” ειδικές ανάγκες για να αντεπεξέλθουν στις συνθήκες του πραγματικού κόσμου και της αληθινής ζωής.
- Βοηθάει τα κανονικά άτομα να καταλάβουν ότι αυτοί που έχουν ειδικές ανάγκες είναι, κατά τα άλλα, και αυτοί κανονικά άτομα.
- Επιτρέπει και ενθαρρύνει τα άτομα με ειδικές ανάγκες να προσφέρουν στην κοινωνία τις ικανότητές τους και την πείρα τους. (Πολλά από αυτά τα άτομα είναι ιδιαίτερα προικισμένα).
- Βοηθάει την κοινωνία να απαλλαγεί σιγά-σιγά από ανόητες προκαταλήψεις και μεσαιωνικές προλήψεις, όπως π.χ. μερικούς αιώνες πριν ορισμένες κοινωνίες θεωρούσαν ότι ένας ανάπηρος πάσχει από την αναπηρία του γιατί δεν είναι καλός (αυτός ή οι πρόγονοί του!!) και τον τιμωρεί η θεία δίκη. Απαλλασσόμενη από προλήψεις τέτοιου είδους η κοινωνία εξευγενίζεται και προάγεται.
- Δεν επιβαρύνει τα κράτη με το μεγάλο κόστος που απαιτεί το να κάνουν και να διατηρούν/ εξοπλίζουν ειδικά σχολεία, και άλλα δημόσια κτίρια για ειδικές ανάγκες, όταν πολλοί από τους ανθρώπους που θα τα χρησιμοποιήσουν είναι αρκετά ικανοί να χρησιμοποιούν συνηθισμένα κτίρια με μικρές τροποποιήσεις και μικρό πρόσθετο εξοπλισμό. Τα ειδικά κτίρια κατασκευάζονται για ανθρώπους που έχουν τόσο σοβαρές ειδικές ανάγκες ώστε να μην είναι δυνατόν να χρησιμοποιήσουν τα συνηθισμένα ακόμα κι αν αυτά έχουν ειδικές (σχετικά μικρές) προσαρμογές.

ΟΙ ΧΩΡΟΙ ΚΑΙ ΤΟ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΚΟ ΔΙΑΓΡΑΜΜΑ

Βεβαίως, το ποια είναι σοβαρή ειδική ανάγκη (άρα αυτός που την έχει δεν μπορεί να χρησιμοποιήσει τα κοινά κτίρια) και ποια δεν είναι (άρα αυτός που την έχει, μπορεί) δεν είναι πάντα ξεκάθαρο. Αν έμπαιναν κανόνες π.χ. για το ποια παιδιά με ειδικές ανάγκες να πάνε σε κανονικά σχολεία και ποια όχι, σίγουρα η επιλογή θα κατέληγε συχνά σε τραγικές παρανοήσεις και αδικίες για τους μαθητές, ή από την άλλη μεριά, θα μπορούσε να βλάψει την εκπαιδευτική λειτουργία και την πρόοδο ενός σχολείου.

Αυτό το ερώτημα το αντιμετώπισα στην αρχή του σχεδιασμού του, γιατί έπρεπε να αποφασίσω το είδος και την ποσότητα του ειδικού εξοπλισμού και ειδικής διευθέτησης χώρων που θα προέβλεπτα στο κτίριο.

Αποφάσισα να ακολουθήσω την συμβουλή που δίνει ο Kershaw*, ειδικός

ιατρό-εκπαιδευτικός, που λέει ότι η επιλογή μαθητών καλλίτερα να βασίζεται λιγότερο σε κανόνες (ιατρικούς) και πιο πολύ σε προσωπική επαφή των διδασκόντων (ειδικά εκπαιδευμένων) με τους υποψήφιους μαθητές.

Πάνω σ' αυτή την αρχή, αποφάσισα ότι στο κέντρο αυτό θα φοιτούν όλα τα άτομα που επιθυμούν, εφόσον, κατά την γνώμη των διδασκόντων (μιας επιτροπής που κάνει συνέντευξη με τον κάθε υποψήφιο χωριστά) έχουν "αρκετή" ευχέρεια επικοινωνίας με τους άλλους ανθρώπους, "αρκετή" κινητικότητα (έστω και με ειδικά όργανα π.χ. μπαστούνι, τροχοκαρέκλα κλπ) για να χρησιμοποιούν ικανοποιητικά τους χώρους του κτιρίου, καθώς και "αρκετό" έλεγχο του σώματος για να επιτελούν την εργασία που συνεπάγεται η σπουδή τους. Το τι είναι "αρκετό" θα το κρίνουν οι ειδικευμένοι διδάσκοντες σε κάθε περίπτωση υποψηφίου.

Με τον τρόπο αυτό, ο ειδικός εξοπλισμός και ειδική κατανομή και διάταξη χώρων στο λειτουργικό διάγραμμα του κτιρίου μου, περιορίσθηκε αρκετά (π.χ. μόνο στο μέγεθος του ασανσέρ, την ειδική σήμανση, ύψος ποδιάς παραθύρων, τουαλέτες, κλπ, που μπορούν κάλλιστα να χρησιμοποιούνται απ' όλους, ασχέτως ειδικών αναγκών) ώστε το κτίριο να είναι κατάλληλο και για ανθρώπους με ειδικές ανάγκες και χωρίς.

Σαν αποτέλεσμα οι χώροι που προέκυψαν είναι:

- **Κτίριο 1**

Ισόγειο: πληροφορίες, wc, γραφεία.....	152m ²
Υπόγειο: Χώρος εκθέσεων.....	152m ²
Αποθήκη, τουαλέτες.....	61,75m ²
Αρχαιολογικός χώρος.....	450m ²

- **Κτίριο 2**

Ισόγειο: πληροφορίες, γραφεία, wc.....	230m ²
Α' Όροφος: Χώρος διδασκαλίας.....	107,65m ²
Τουαλέτες.....	19,25m ²
Μικρή βιβλιοθήκη.....	35,75m ²
Γραφεία προσωπικού.....	22,5m ²
Αποθήκη.....	14m ²

*John Kershaw: "Handicapped Children", London 1961

• **Κτίριο 3**

Υπόγειο: αποθηκευτικοί χώροι.....	132,25m ²
Ισόγειο: είσοδος, αναμονή, πληροφορίες.....	140,4m ²
Α' Όροφος: γραφεία προσωπικού.....	184,75m ²
Β' Όροφος: αίθουσα συγκεντρώσεων.....	140,4m ²
Γ' Όροφος: 6 δωμάτια.....	201,15m ²
Δ' Όροφος: 6 δωμάτια.....	201,15m ²
Ε' Όροφος: 6 δωμάτια.....	178,14m ²

• **Κτίριο 4**

Υπόγειο: αποθηκευτικοί χώροι.....	403m ²
Ισόγειο: 4 καταστήματα.....	220m ²
Α' Όροφος: Αίθουσα σχεδιασμού.....	109,65m ²
Αίθουσα χειροτεχνίας.....	100,5m ²
WC.....	37,8m ²
Β' Όροφος: χώρος εκθέσεων.....	139,7m ²
Μικρή αποθήκη.....	19,76m ²
WC.....	37,8m ²
Γ' Όροφος: βιβλιοθήκη 1.....	215,1m ²
WC.....	37,8m ²
Πληροφορίες, γραφεία.....	63,6m ²
Δ' Όροφος: βιβλιοθήκη 2.....	253,95m ²
Ημιυπαίθριοι χώροι.....	116m ²
Ε' Όροφος: εστιατόριο-καφετέρια.....	134,15m ²
Κουζίνα.....	32,5m ²
WC.....	20m ²
ΣΤ' Όροφος: εστιατόριο.....	125,95m ²
Κουζίνα.....	24,5m ²
WC.....	26m ²
Ημιυπαίθριος χώρος.....	30m ²

• **Κτίριο 5**

Υπόγειο: αποθηκευτικοί χώροι.....	247,5m ²
Ισόγειο: πληροφορίες, γραφεία.....	247,5m ²
Α' Όροφος: ζωγραφική – γλυπτική.....	202,49m ²
WC.....	19m ²
Β' Όροφος: ζωγραφική – γλυπτική.....	202,49m ²
WC.....	19m ²
Υπόγειο: χώρος στάθμευσης (parking).....	1087,5m ²

Η ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΙΔΕΑ ΤΗΣ ΑΡΧΙΤΕΚΤΟΝΙΚΗΣ ΣΥΝΘΕΣΗΣ

Το οικόπεδο που διάλεξα – συνολικού μεικτού εμβαδού 3817,32m² – βρίσκεται στους Αγ.Θεοδώρους στην περιοχή του Βόλου. Είναι προσπελάσιμο από τις κύριες οδικές αρτηρίες Μητροπολίτου Γρηγορίου και Φερρών, καθώς και από τον σιδηροδρομικό σταθμό. Το τελευταίο κάνει το κτίριό μου προσπελάσιμο όχι μόνο από όλον τον Βόλο και το Πήλιο αλλά εξίσου εύκολα και από πάρα πολλές γειτονικές πόλεις και χωριά. Με ένα εύκολο ταξίδι ½ ή μίας ώρας, οι φοιτούντες θα μπορούν να έρχονται από την Λάρισα, Βελεστίνο κ.λ.π μία ή περισσότερες φορές την εβδομάδα, δεδομένου ότι η συχνότητα της φοίτησης θα αποφασίζεται από τους φοιτούντες σε συνδυασμό με την συμβουλή των διδασκόντων.

Υπάρχει χώρος στάθμευσης 1087,5m² για αυτοκίνητα, ειδικό λεωφορείο για μαθητές καθώς και για αυτοκίνητα δασκάλων.

Ο τρόπος επιλογής μαθητών και ο προσαρμοσμένος εξοπλισμός του κτιρίου με άφησε σχεδόν ελεύθερη να αποφασίσω τον αριθμό ορόφων.

Ο προσανατολισμός πήρε δευτερεύουσα σημασία μπροστά στο γεγονός ότι υπάρχει άριστη θέα προς τα δυτικά δηλαδή στο πάρκο με τον κήπο και τα αρχαιολογικά ευρήματα. Αυτοί οι χώροι δίνουν άριστες λειτουργικές ευκαιρίες στο να χρησιμοποιούνται από τους μαθητές και δασκάλους για αναψυχή, ακόμη και για υπαίθριες διαλέξεις και ασκήσεις. Σχετικά με τον προσανατολισμό, τα τυχόν μειονεκτήματα των δυτικών αιθουσών/ χώρων αντιμετωπίζονται με περσίδες.

Ίσως το κεντρικό χαρακτηριστικό στο concept της σύνθεσης ήταν το παλιό κτίριο – ο μύλος – που υπάρχει σαν ερείπιο στο οικόπεδο. Ο παλιός μύλος είναι ιστορικής και αρχιτεκτονικής σημασίας στον Βόλο. Ήταν ένα χαρακτηριστικό πολυώροφο κτίριο της εποχής της πρώτης βιομηχανικής ανάπτυξης στον Βόλο,(1917-78) πέτρινο, με μικρά παράθυρα σε κλίμακα. Λειτουργήσε από το 1917 ως το 1978. Μαζί με τον άλλο μύλο του Βόλου (στον Αγ. Κωνσταντίνο) έπαιξε σημαντικό ρόλο στην οικονομία όλης της Θεσσαλίας και πρόσφερε εργασία σ' ένα σημαντικό ποσοστό εργαζομένων. Αχρησιμοποίητο από το 1978, τώρα είναι άδειο κι ερειπωμένο. Η αρχιτεκτονική του, αν και δεν παρουσιάζει πολλά από τα νεοκλασικά στοιχεία άλλων Βολιώτικων μεγάλων κτιρίων της ίδιας εποχής, είναι γεμάτη δύναμη και πειθαρχία, κύρια και πολύ αξιόλογα χαρακτηριστικά βιομηχανικής σύνθεσης.

Χωρίς μεγάλη δυσκολία αποφάσισα να κρατήσω τους παλιούς τοίχους και να χτίσω ανεξάρτητα μέσα τους, τρυπώντας τους όπου χρειαζόταν, έτσι ώστε το παλιό και το καινούριο να είναι σε ισάξιο διάλογο, χωρίς να αντιμάχονται και χωρίς κανένα από τα δύο να υποβαθμίζει το άλλο.

Ανάμεσα στους παλιούς τοίχους και στη νέα κατασκευή είχα πολλές ευκαιρίες να δημιουργήσω υπαίθριους και ημιυπαίθριους χώρους για να τους χαίρονται μαθητές, δάσκαλοι και επισκέπτες.

Η κατασκευή είναι απλή. Το κύριο σώμα του κτιρίου είναι ένα ορθογώνιο παραλληλεπίπεδο που περιέχει ισόγειο και 6 ορόφους. Στο ισόγειο υπάρχουν επεκτάσεις που πετιούνται από το κυρίως σώμα του κτιρίου και τρυπάνε και τους τοίχους του παλιού εργοστασίου. Το κυρίως παραλληλεπίπεδο στέκεται σε απλά στατικά πολυώροφα πλαίσια ανοίγματος περίπου 8 μέτρων. Αυτό μου δίνει την δυνατότητα να έχω τους ορόφους ελεύθερους χωρίς εσωτερικά υποστυλώματα και να διευθετώ τους χώρους μου ελεύθερα με μη στατικά χωρίσματα.

Το εξωτερικό τελείωμα του κτιρίου γίνεται πάλι με απλά υλικά ανάμεσα στα πλαίσια, με εμφανές μπετόν στον στατικό σκελετό. Νομίζω πως ένα ενδιαφέρον χαρακτηριστικό στην εξωτερική εμφάνιση του κτιρίου, είναι ότι οι εξωτερικοί τοίχοι του νέου κτιρίου είναι – κατά κάποιο τρόπο – “εσωτερικοί” τοίχοι του παλιού και της όλης σύνθεσης. Αυτή η διπλή ταυτότητα των τοίχων αυτών ήθελα να υπογραμμιστεί και να τονιστεί και γι’ αυτό διάλεξα να τους βάψω με σκούρα ή ανοιχτά ευχάριστα χρώματα που συνήθως τα χρησιμοποιούμε σε εσωτερικούς χώρους.

Τα εσωτερικά υλικά τελειώματος είναι κι αυτά απλά. Οι τοίχοι είναι σοβατισμένοι και βαμμένοι με διαφορετικά χρώματα σε κάθε κομμάτι κάθε χώρου ώστε να προξενούν έντονες αντιθέσεις που διευκολύνουν αυτούς που δεν βλέπουν καλά να προσανατολίζονται εύκολα. Τα υλικά πατωμάτων έχουν επιλεγεί με βάση την χρωματική και οπτική αντίθεση, για τον ίδιο επίσης λόγο. Ο φωτισμός – και ο συνδυασμός φυσικού και τεχνητού φωτισμού- είναι κι αυτά διαλεγμένα για να διευκολύνουν την κίνηση ανθρώπων με ειδικές ανάγκες. Τελικά, τα έπιπλα θα σχεδιασθούν με στρογγυλεμένες γωνίες και με μεγάλη ευστάθεια, καθώς και με πολύ τονισμένα απτικά χαρακτηριστικά.

THE SUBJECT AND THE REASONS OF THIS CHOICE.

My diplomatic works have a natural continuity with the lecture that I presented few months before, where it was said "School for children with special needs". General rules and their application in the schools for optical needs.

The difference between in the lecture and my diplomatic work is that the lecture was more theoretical collection of general elements for the subject, while the work is a proposal for a specific concrete building. For that reason, a part from the general elements that I had gathered, I only used in my diplomatic work, specifically only those that could be applied in a building for craft education, where children that have special needs work together with other that they do not have.

Concretely, the building with which I dealt, using roughly 100 young persons or even bigger individuals, from which roughly the 1/3 of them have special needs. The special needs that this centre serves cover only a part of general scale of special needs. That is to say the centre works with individuals without serious body-kinetic, sentimental and optical needs. With few words, the building will be used by persons with special needs that can communicate enough satisfactorily or perfect with the other and that have satisfactory degree of movement and use of their hands and can move itself even with the use of special bodies, eg go-carts.

The reason for which I fixed thus the mission of this building is mainly that I wanted to make a educational building where individuals that have certain special needs work together, with individuals that they do not have. This is not my own arbitrariness, but springs from the opinion of experts * from 1960 and afterwards, that this educational way has many benefits, not only for the individuals with special *

- Prepares the individuals with "light" special needs in order to cope with the conditions of real world and genuine life
- It helps the regular individuals to occupy that those that have special needs are also regular individuals

Those that study the architecture of special needs consider as "father" this architecture Timothy Nugent, an American student (yegeionologo) that worked a lot, in order to become legislated regulation in America (and in the world) for standards planning of buildings that would be accessible from persons with special needs. Timothy Nugent worked in the university of Jljnojs. His relation with the special needs was that his father was deaf and partial blind and his small brother was blind since she was 7 years old. After the establishment of these standards (in October 1961) the Nugent continued his fight making a lot of congresses, publications etc needs but also in the usual individuals of team, but also generally in the society entire: Specifically:

- Allow and encourage the persons with special needs to offer in the society their faculties and their experience. (Many of these individuals are particularly dowered).
- Helps the society to be exempted from foolish biases and medieval preventions, as eg certain centuries before certain societies considered that one invalid suffers from his infirmity because it is not good (this or his ancestors!!) and he is punished by the divine trial. The exemption of these preventions of such type society exegyzetai and is promoted
- does not overload the states with the big cost that requires they make and maintain/ equip special schools, and other public buildings for special needs, when many of the persons who will use, are enough capable to use usual buildings with small modifications and small additional equipment. The special buildings are manufactured for persons that have so much serious special needs so that it is not possible for the usual persons to use, even if these have special (relatively small) adaptations.

THE SPACES AND THE FUNCTIONAL DIAGRAM

Of course, which is a serious special need (hence someone who has it, cannot use the common buildings) and which is not (hence someone who has it, is able to use them), is not always evident. If rules were entered, eg for who children with special needs to go to regular schools and who no, then it is sure that the choice would lead often to tragic misapprehensions and unfairness for the students, or from the other side, it could harm the educational operation and the progress of school.

I faced this question in the beginning of his planning, because I should decide the type and the quantity of special equipment and special regulation of spaces that I would forecast in the building.

I decided to follow the advice that Kershaw * gives, an expert doctor, who says that the choice of students better to be based least on rules (medical) and more on personal contact teaching (specifically trained) with the candidate students.

On this beginning, I decided that in this centre will study all the individuals that wish, provided that, at the opinion of teaching (committee that it makes interview with each of candidate separately) they have "good" occasion of communication with the other persons, "good" mobility (even with special bodies eg walking stick, wheelchair etc) in order to use satisfactorily the spaces of building, as well as "good" control of body in order to carry out the work that it involves their study. What it is "good or enough" will be judged by the specialised teaching in every case of candidate.

With this way, the special equipment and special distribution and provision of spaces in the functional diagram of my building, were limited enough (eg only in the size lift, the special labelling, height of apron of windows, toilets, etc, that can be well used from all, irrelevantly special needs) in order that the building are suitable and for persons with special needs and without.

As result the spaces that resulted are:

· **Building 1**

Ground floor: information, WC, offices.....	152m ²
Underground: Competition places.....	152m ²
Deposit, WC.....	61,75m ²
Archaeological place.....	450m ²

· **Building 2**

Ground floor: information, offices, WC.....	230m ²
A' Floor: Teaching Rooms.....	107,65m ²
WC.....	19,25m ²
Small library.....	35,75m ²
Offices of personal.....	22,5m ²
Stock place.....	14m ²

· **Building 3**

Underground: stocking places.....	132,25m ²
Ground floor: entry, waiting, information.....	140,4m ²
A' Floor: offices of personal.....	184,75m ²
B' Floor: room of communication.....	140,4m ²
C' Floor: 6 rooms.....	201,15m ²
D' Floor: 6 rooms.....	201,15m ²
E' Floor: 6 rooms.....	178,14m ²

* John Kershaw: "Handicapped Children", London 1961

· **Building 4**

Underground: stocking places.....	403m ²
Ground floor: 4 shops.....	220m ²
A' Floor: Room of planning.....	109,65m ²
Room craftsmanship	100,5m ²
WC.....	37,8m ²
B' Floor: competition place	139,7m ²
Small stock house.....	19,76m ²
WC.....	37,8m ²
C' Floor: library 1.....	215,1m ²
WC.....	37,8m ²
Information, offices.....	63,6m ²
D' Floor: library 2.....	253,95m ²
imjalfresco places.....	116m ²
E' Floor: restaurants-café shops.....	134,15m ²
Kitchen.....	32,5m ²
WC.....	20m ²
ST' Floor: restaurants	125,95m ²
Kitchen	24,5m ²
WC.....	26m ²
imjalfresco place.....	30m ²

· **Building 5**

Underground: stocking places.....	247,5m ²
Ground floor: information, offices.....	247,5m ²
A' Floor: painting – sculpture	202,49m ²
WC.....	19m ²
B' Floor: painting – sculpture.....	202,49m ²
WC.....	19m ²
Underground: space of quartering (parking).....	1087,5m ²

THE CENTRAL IDEA OF ARCHITECTURAL COMPOSITION

The plot that I chose – of total mixed area 3817,32m² – is in the area of St. Theodoros in the region of Volos. Is reproachable from the main road arteries of Metropolitite Grigōrios and Ferrwn, as well as from the railway station. The last one makes my building reproachable not only from Volos and the Pilion but equally easily and from a lot of neighboring cities and villages. An easy travel ½ or one hour that students might come from Larissa, Velestino etc once or more times per week, since the frequency of study will be decided from students in combination with the advice teaching.

Also exists space of quartering 1087, 5m² for automotive, special bus for students as well as for cars of schoolteachers.

The way of choice of students and the adapted equipment of building made me almost free to decide the number of floors.

The orientation took secondary importance in relation of the fact that exists an excellent view to the westerners specifically in the park with the garden and the archaeological discoveries. These spaces give most excellent functional occasions in order to be used from the students and schoolteachers for recreation, even for ypajcrjes lectures and exercises. With regard to the orientation, any disadvantages of western rooms of/spaces are faced with Venetian blinds.

Perhaps the central characteristic in the concept of the composition was the old building – a mill – that exists as ruin in the plot. The old mill is historical and architectural importance in Volos. It was a characteristic, with many floors, building from the season of the first industrial growth in Volos, (1917-78) stone, with small windows in kanavos. It functioned from 1917 until 1978. With the other mill of Volos (in the Ag. Konstantinos) it played important role in the economy of all Thessaly and offered work in an important percentage of workers. It is not used from 1978, now is empty and devastated. Its architecture, even if it does not present many of the newclassic elements of other big buildings of Volos from that season, are full force and discipline, main and very appreciable characteristics of industrial composition.

Without big difficulty I decided to keep the old walls and to build their independent means, puncturing them where it needed, so old and new is in equal dialogue, without they fight each other and also without anyone from the two downgrades the other one.

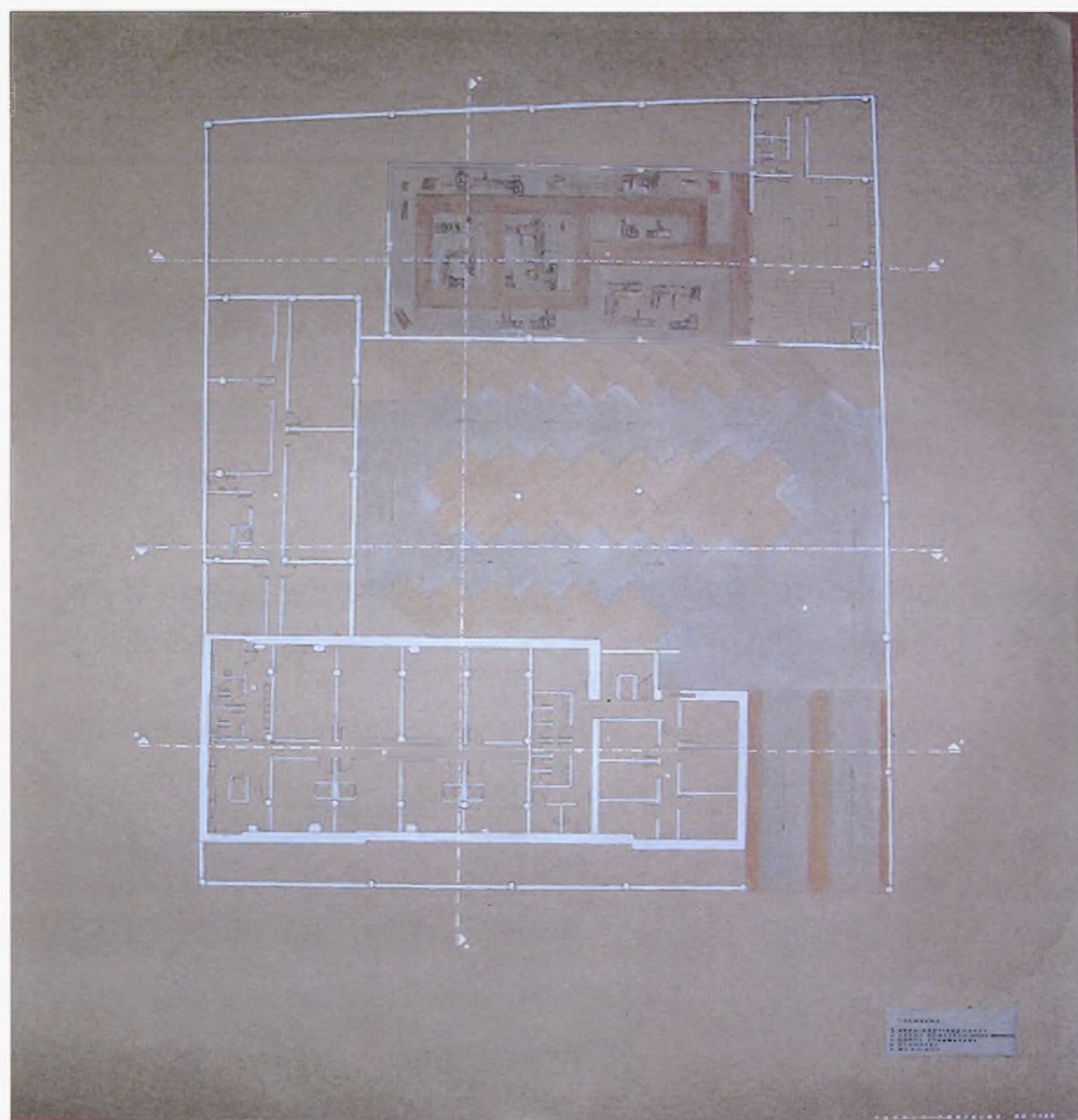
Between the old walls and in the new manufacture I had a lot of occasions to create alfresco and imjalfresco spaces in order to be glad by students, schoolteachers and visitors. The manufacture is simple. The main body of building is

a rectangle parallel place that contains ground floor and 6 floors. In the ground floor exist extensions that are flown by the mainly body of building and puncture also the walls of old factory. The mainly parallel place stands in simple static with many floors frames of opening of roughly 8 metros. This gives me the possibility of having the floors free without internally ypostylomata and regulating my spaces freely with not static partitions.

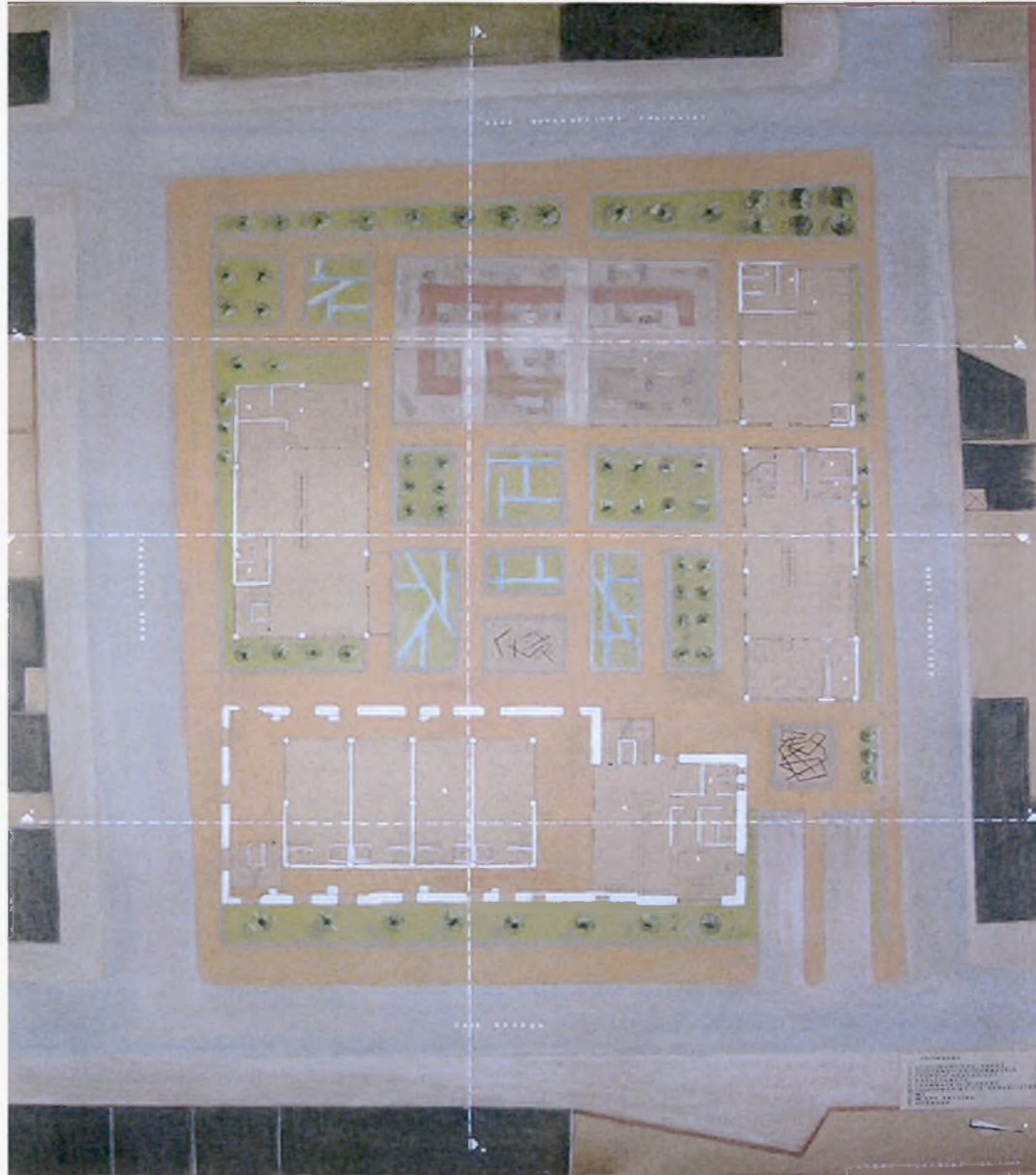
The exterior finishing of building becomes again with simple materials a between the frames, with obvious concrete in the static skeleton. I believe that an interesting characteristic in the exterior appearance of building, is that the exterior walls of new building they are – at some way – “internal” walls of the old one and from all of the composition. This double identity of this wall, I wanted to underline and to stress so, for this reason I chose to dye with dark or openly pleasant colors that usually we use in internal spaces.

The internal materials of finishing are also simple. The walls are sovatismenoi and dyed with different colors in each piece of each space so that they cause intense oppositions that facilitate those that do not see well directing itself easily. The materials of floors have been selected with base the chromatic and optical opposition, for the same reason. Lighting – and the combination natural and artificial lighting - are also chosen in order to facilitate the movement of persons with special needs. Finally, the furniture's will be drawn with rounded corners and with big stability, as well as with very stressed optical characteristics.

Κ Α Τ Ο Ψ Ε Ι Σ

ΚΑΤΟΨΗ ΥΠΟΓΕΙΟΥ

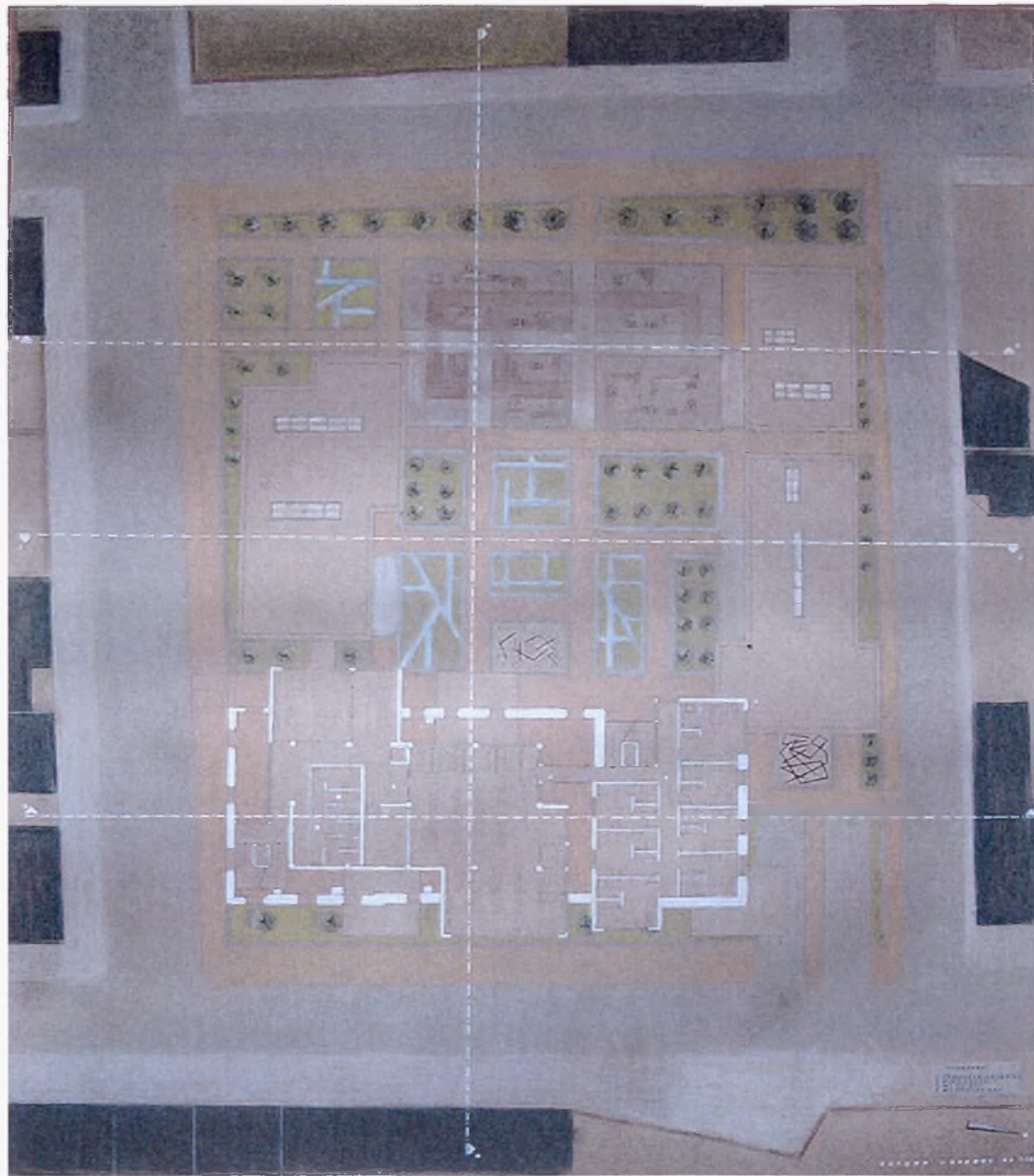
ΚΑΤΟΨΗ ΙΣΟΓΕΙΟΥ

ΚΑΤΟΨΗ Α' ΟΡΟΦΟΥ

ΚΑΤΟΨΗ Β' ΟΡΟΦΟΥ

ΚΑΤΟΨΗ Γ' ΟΡΟΦΟΥ

ΚΑΤΟΨΗ Δ'ΟΡΟΦΟΥ

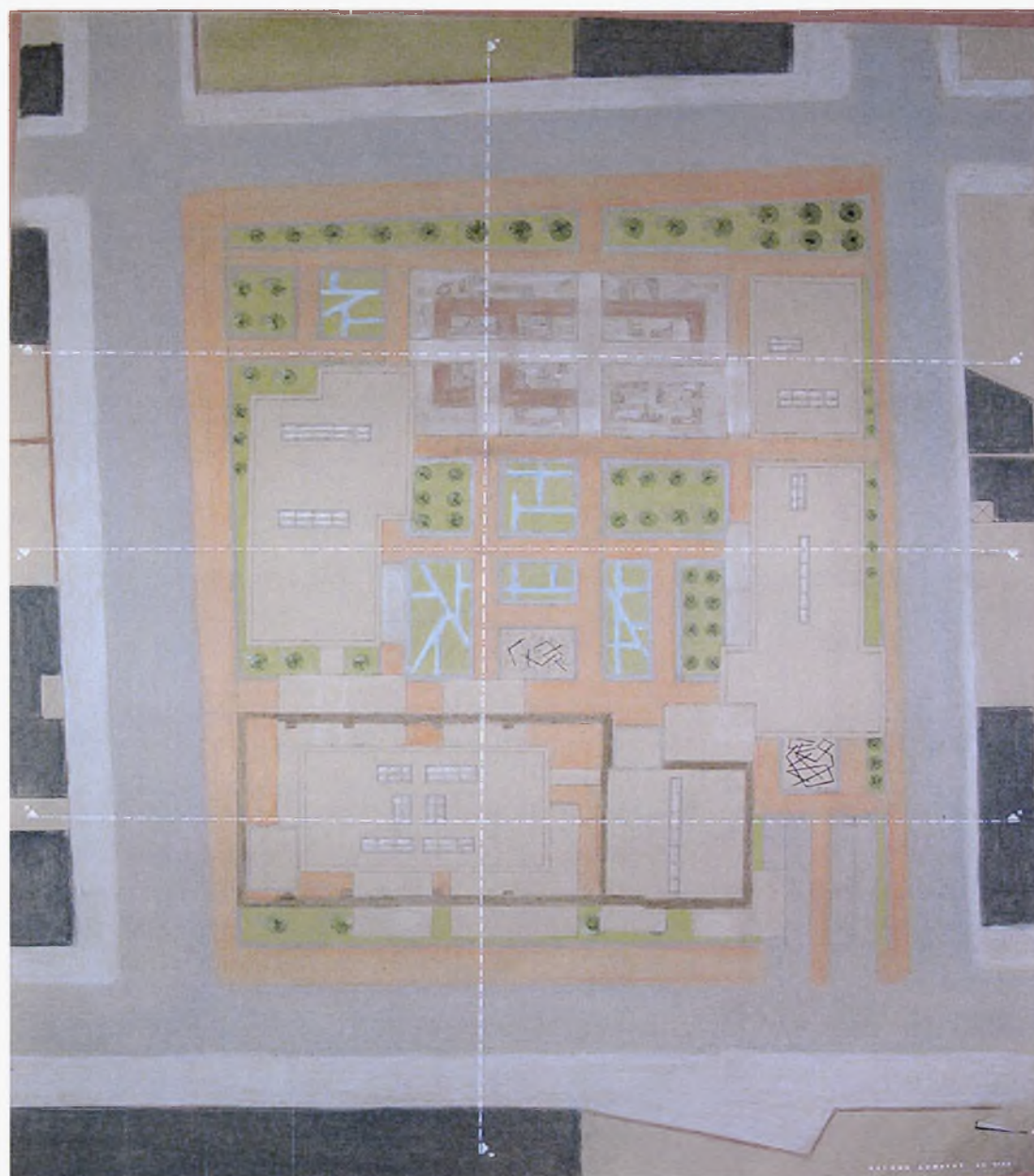

ΚΑΤΟΨΗ Ε΄ΟΡΟΦΟΥ

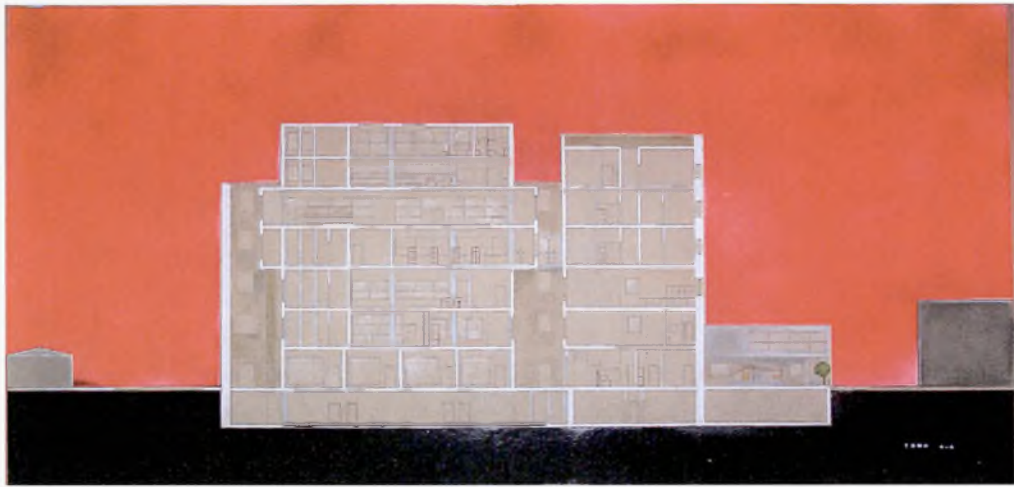
ΚΑΤΟΨΗ ΣΤ' ΟΡΟΦΟΥ

Κ Α Τ Ο Ψ Η Δ Ω Μ Α Τ Ο Σ

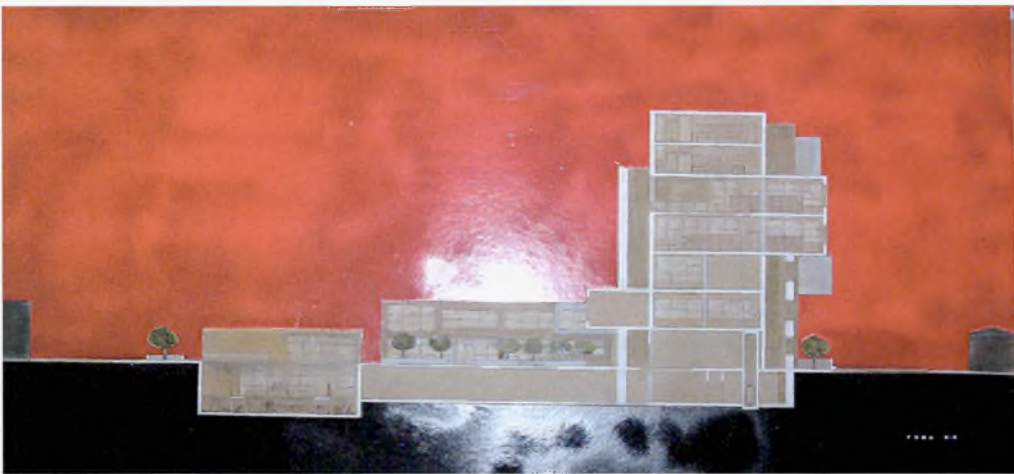
T O M E Σ

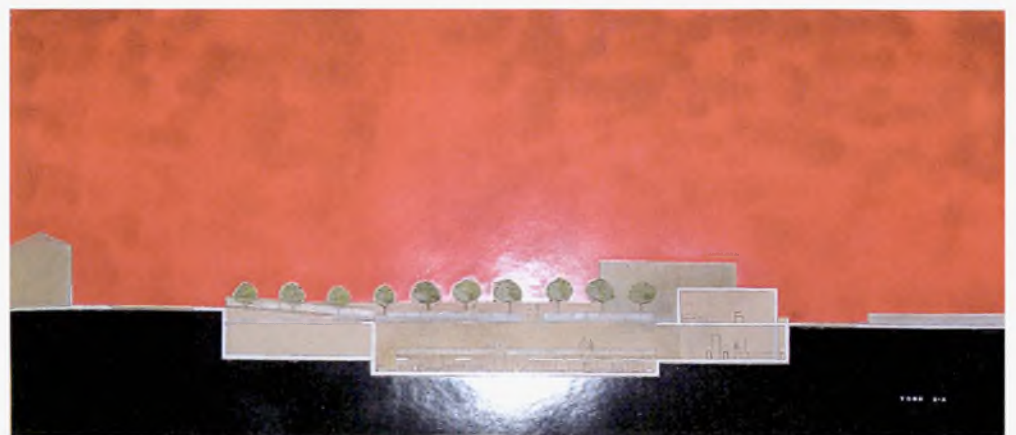
T O M H A - A

T O M H Г - Г

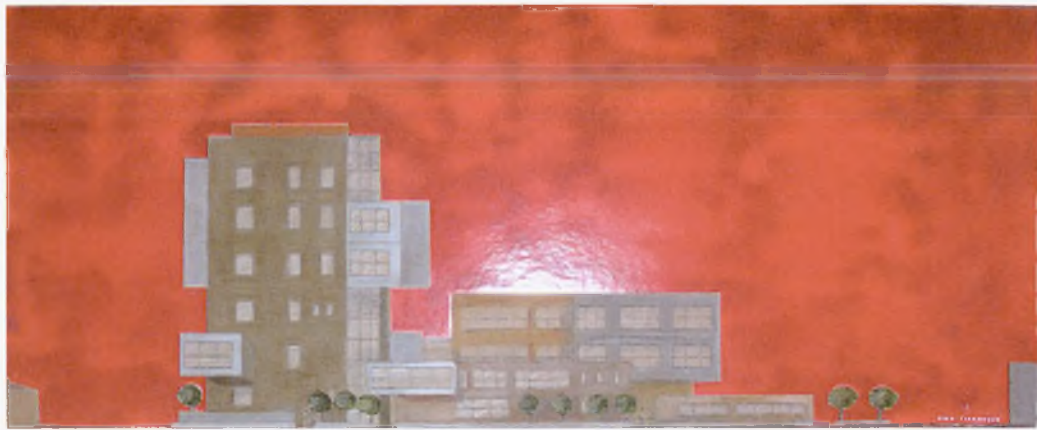

T O M H B - B

T O M H Δ - Δ

Ο Ψ Ε Ι Σ

Ο Ψ Η Γ Ι Α Ν Ν Ι Τ Σ Ω Ν

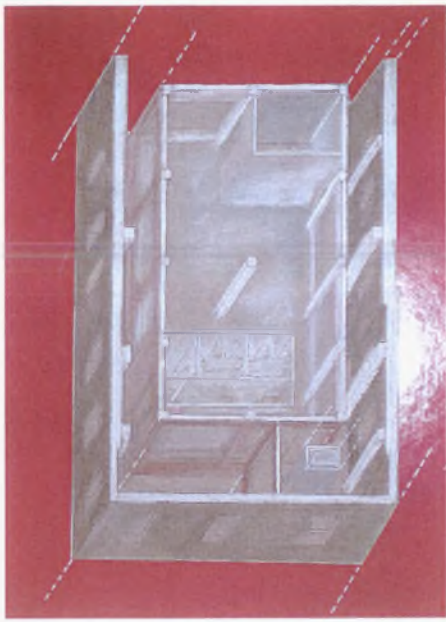

Ο Ψ Η Φ Ε Ρ Ρ Ω Ν

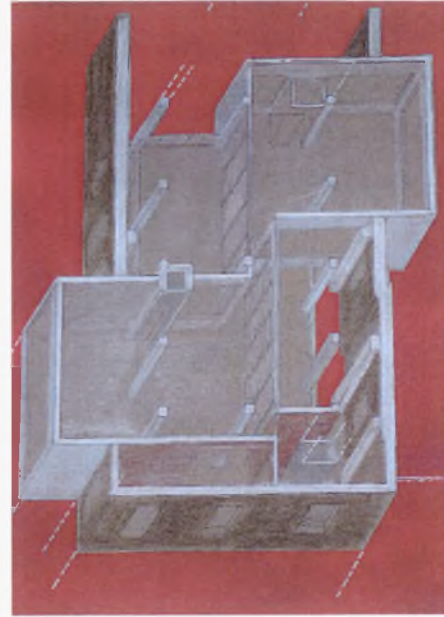

Ο Ψ Η Κ Ρ Ε Ω Ν Τ Ο Σ

A Ξ Ο Ν Ο Μ Ε Τ Ρ Ι Κ Α

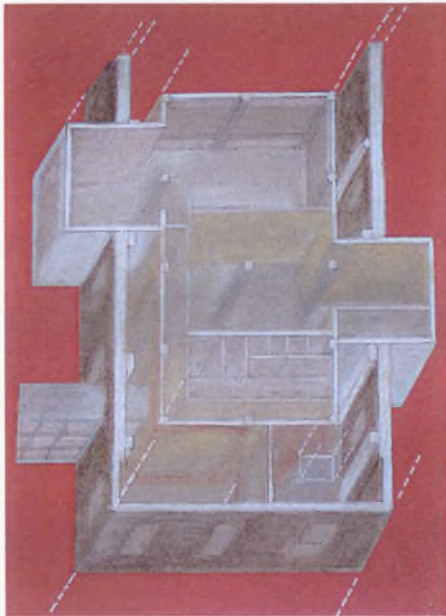
Β' ΟΡΟΦΟΣ

Δ' ΟΡΟΦΟΣ

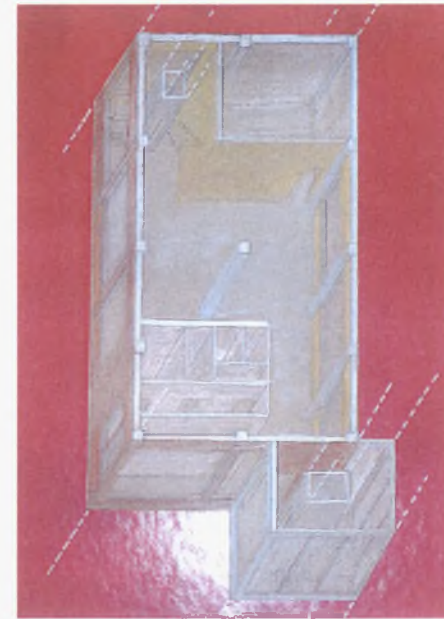
ΣΤ' ΟΡΟΦΟΣ

Α' ΟΡΟΦΟΣ

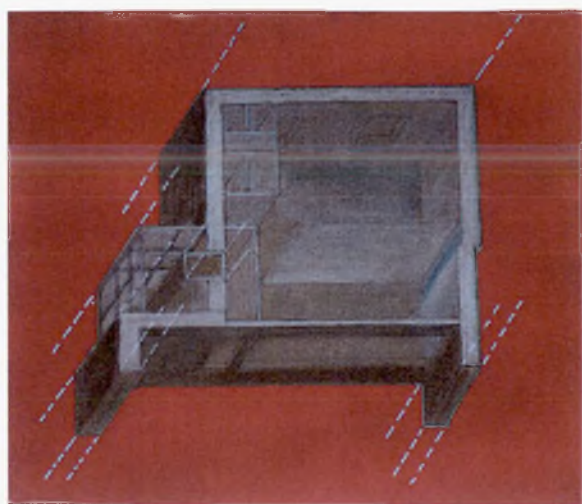
Γ' ΟΡΟΦΟΣ

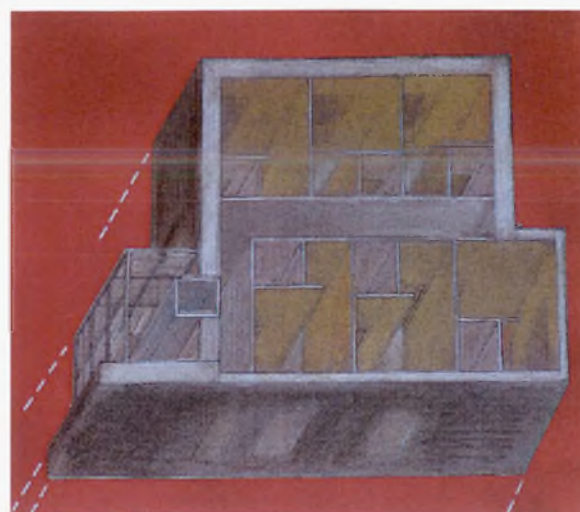
Ε' ΟΡΟΦΟΣ

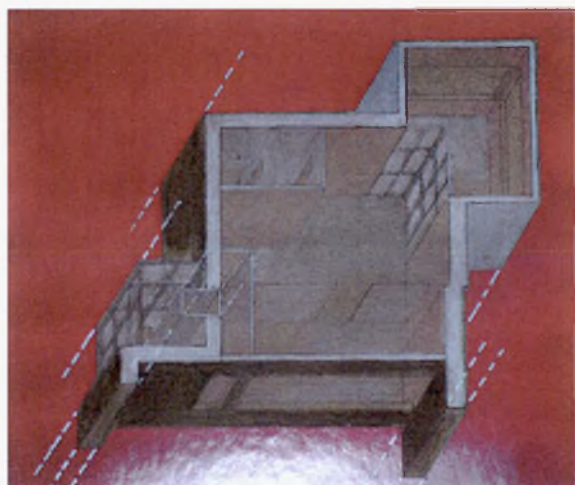
ΙΣΟΓΕΙΟ

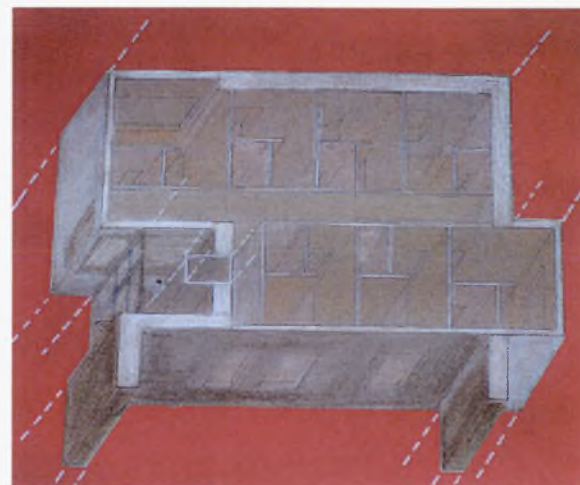
Β' ΟΡΟΦΟΣ

Ε' ΟΡΟΦΟΣ

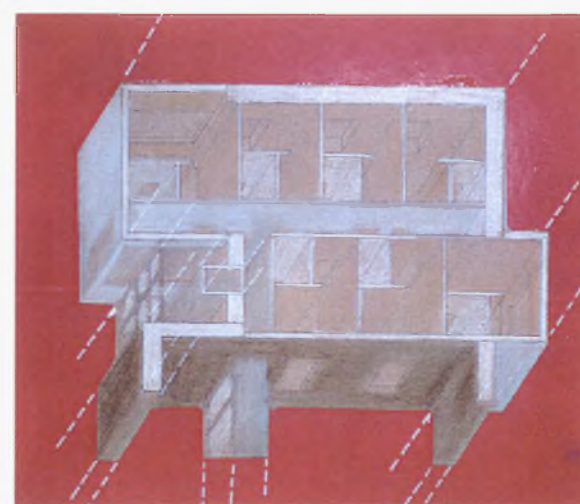
Α' ΟΡΟΦΟΣ

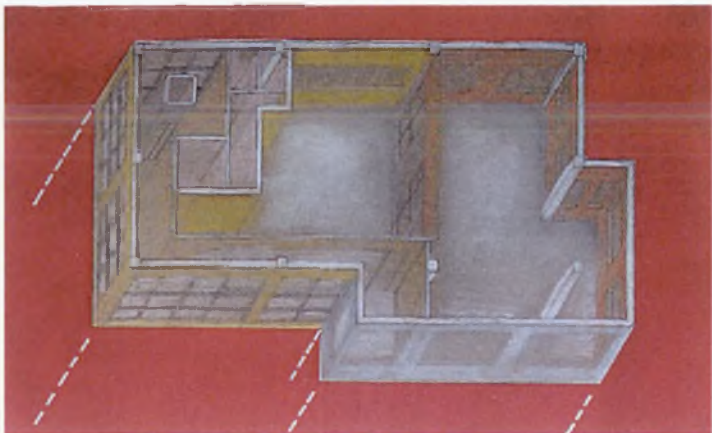
Δ' ΟΡΟΦΟΣ

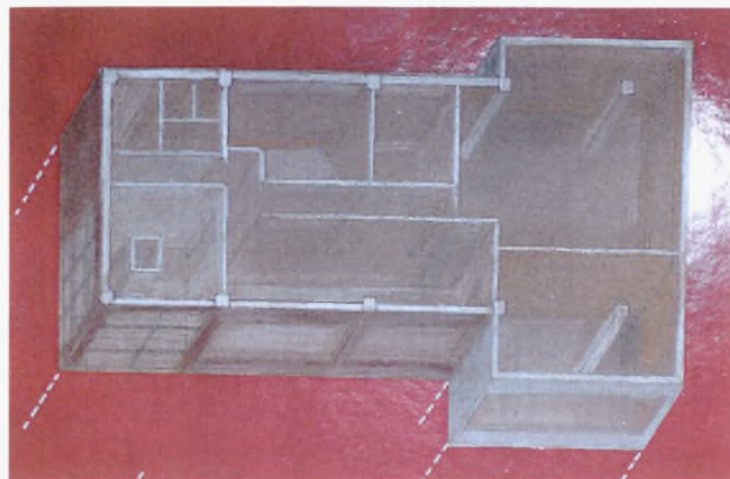
ΙΣΟΓΕΙΟ

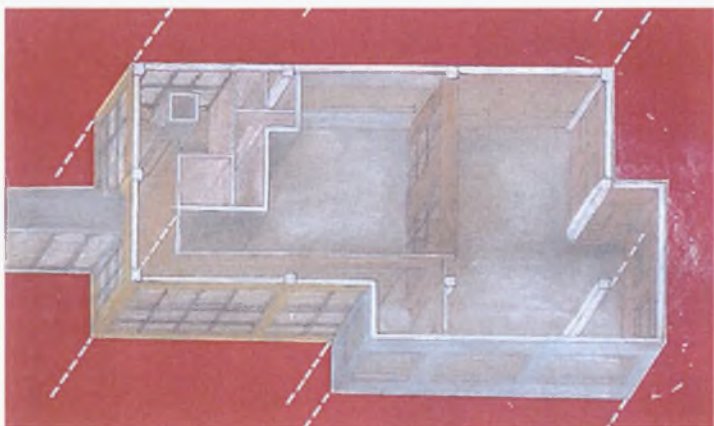
Γ' ΟΡΟΦΟΣ

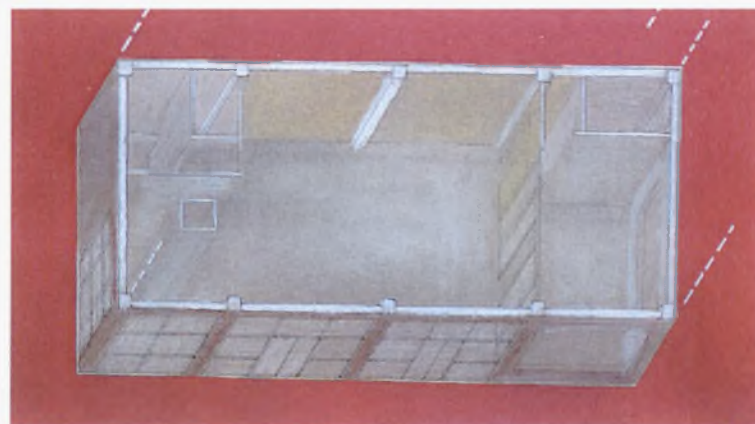
Β' ΟΡΟΦΟΣ

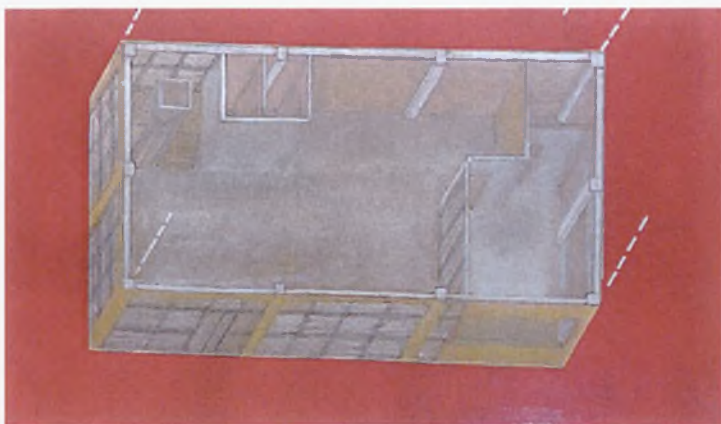
Α' ΟΡΟΦΟΣ

Α' ΟΡΟΦΟΣ

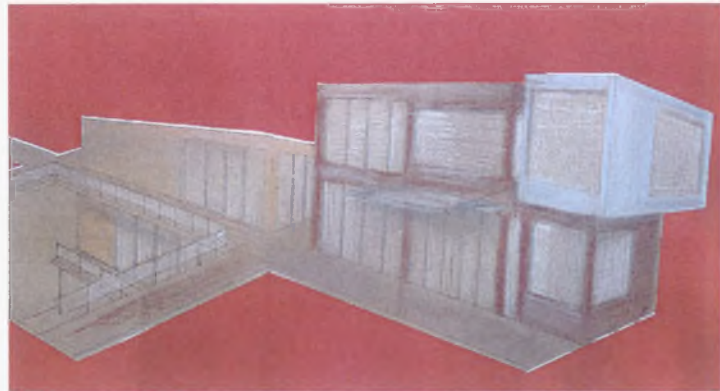
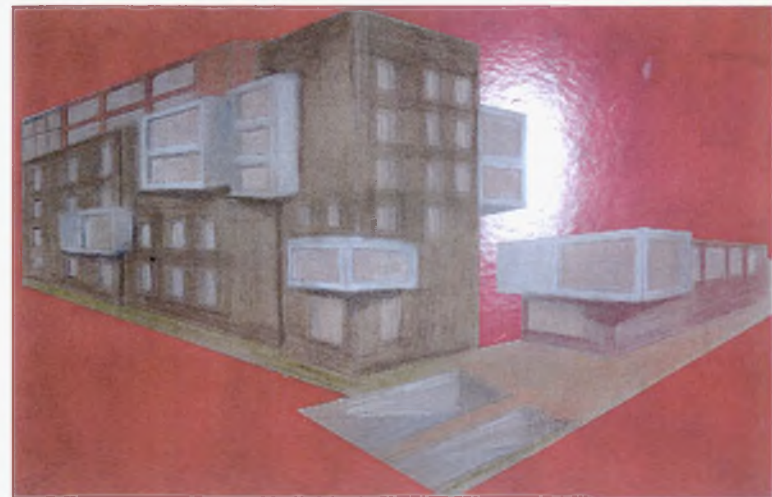

ΙΣΟΓΕΙΟ

ΙΣΟΓΕΙΟ

Π Ρ Ο Ο Π Τ Ι Κ Α

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟ
ΘΕΣΣΑΛΙΑΣ

004000074578